

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne takke fru Anne Birgitte Lundholt for, at hun vil se fremad, for vores eneste chance for at komme videre i forhandlingerne er naturligvis, at vi glemmer lidt af alt det, der blev sagt under valgkampen, og så ser fremad og tager fat, og jeg er glad for at høre så meget, man er parat til fordomsfrit at tage fat på.

Så en lille trøst til fru Anne Birgitte Lundholt. Lad være med at have den dårlige samvittighed over for de kommende generationer. Vore generationer har forsynet fremtiden med så mange ting, som de slet ikke skal betale for. Det er betalt, inden de overhovedet kommer til. Det står på positivsiden over for den udgift, der så er til renter i mellemtiden. Der er jo ikke givet penge ud på må og få. Der er lavet en masse udmærkede ting, som fremtidens generationer får fordele af i mange år. Lad os ikke glemme det.

Til hr. Frank Dahlgaard, der jo, ved jeg, har haft en vis tilknytning til Berlingske Tidende:

Jeg er ked af, at hr. Frank Dahlgaard ikke læser Berlingske Tidende noget mere. Der kan man nemlig daglig læse, at det, som de, der investerede i obligationer osv., har mistillid til, ikke er Danmarks regering og den danske politik, nej, det er den tyske og den amerikanske, især den amerikanske. Det er dér, man er bange for inflationen. Der er vist ikke ret mange på verdensmarkedet, der køber danske obligationer. Der er vist ikke ret mange, der lægger mærke til den danske regering i den forbindelse. Det står daglig i Berlingske Tidende, at man er bange for, at der i USA og i Tyskland skal komme større inflation. Det er det, der er baggrunden for, at man disponerer, som man gør, ved køb og salg af danske obligationer.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg har et par bemærkninger til fru Anne Birgitte Lundholt og hendes kritik af skønmalerier, og det var vist også hr. Frank Dahlgaard, der brugte udtrykket, at nu bliver man træt af alle de skønmalerier. Han kom på talerstolen lige efter, at vi havde hørt skønmaleriet fra 1980'erne, så jeg troede efter den første sætning, at det var det, hr. Frank Dahlgaard havde fået nok af, men det var det så ikke.

Så kan jeg da sige som repræsentant for et parti, der har været med på begge tidspunkter: Lad os nu spise brød til! Man forsvarer det, man står inde for. Det gjorde Det Radikale Venstre

for det, der skete i 1980'erne. Det gør man også for det, der sker nu, og vi kan meget let grave tilbage og finde ting og sager, der set i bakspejlet lyder mærkelige.

I 1993 ved den tilsvarende første behandling af finansloven for 1994 lå der en forudsigelse fra dem, der havde lavet finanslovsforslaget for 1993, nemlig VK-regeringen, der lød på 305.000 arbejdsløse, og da man drøftede det, var der 350.000 arbejdsløse. Så vi kender fra alle sider til, at prognoser ikke altid holder.

Tidligere på dagen, i formiddags, sagde jeg tror, det var hr. Flemming Hansen fra Det Konservative Folkeparti, at vi ikke kan tale renten ned. Det mente han i hvert fald var blevet beviset: Nationalbankdirektøren havde ikke evnet det og heller ikke finansministeren og heller ikke økonomiministeren.

Nej, men vi kan tale renten op måske, og hvis vi også i det danske Folketing bliver ved med at gå og sige, at det dog er en frygtelig høj inflationstakt, der nu tegner sig for Danmark, når vi er nede på de meget beskedne niveauer, vi stadig væk er, så er der nok nogle af dem, som nogen har kaldt hysteriske kællinger på finansmarkedet og valutamarkedet, der kaster sig over den udtalelse, i det omfang de overhovedet følger med i, hvad der sker her, for deri har hr. Erhard Jakobsen jo ret, at det er meget tit i kraft af det, som amerikanere vil og tyskere vil, at den danske rente udvikler sig på obligationsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Når man ser på den graf eller kurve, som er gengivet i »Økonomisk Oversigt« s. 17, fremgår det klart, at ikke bare er den danske rente steget siden februar-marts måned i år, men den er steget mere end den tyske, og det er altså sket i februar eller i marts måned. Det er på et tidspunkt, hvor det er blevet klart og vi har fået statistikken hjem for, at nu er opsvinget gået i gang i Danmark. Og så er det klart, så kommer nervøsiteten: Løber det her løbsk, og hvornår betyder det, at der kommer flaskehalse?

Så derfor som svar til fru Pia Gjellerup: Det er forklaringen. Det er ikke noget internationalt. Renten er steget mere i Danmark, og det er netop på det tidspunkt, hvor det er klart, at nu går opsvinget i gang. Så kommer ængstelsen for fremtiden.

Det er samtidig også et svar til hr. Erhard Jakobsen, der taler så meget om Berlingske Tiden-